

at dette Lovforslag burde gennemføres, har holdt sig ogsaa indenfor Udvalget, idet dette er enigt om at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med en af Ministeren for Handel og Søfart foreslaaet Ændring. Ved Lov af 1911 om Handel med Smør var en af Hovedopgaverne som bekendt at faa Lurmærket registreret i Udlandet. Som ærede Medlemmer vil vide, er dette sket i England. Det har ikke voldt Vanskelighed at faa det indregistreret der, fordi den engelske Lovgivning hjemlede Ret til at indregistrere et saadant Mærke. Men det samme har ikke været Tilfældet i andre Lande, idet der der har været Vanskelighed ved at faa Lurmærket registreret paa samme Maade som i England. Det foreliggende Lovforslag maa derfor, som jeg for Resten udtalte allerede ved første Behandling, ses som et Led i Bestræbelserne for at faa Lurmærket registreret ogsaa i andre Lande. Som det vil kunne ses af Betænkningen, er Arbejdet for en Lovgivning om Beskyttelse af Fællesmærker optaget i forskellige Lande, og det er sket i Henhold til en Beslutning paa den internationale Konference, der i 1911 afholdtes i Washington. Denne Beslutning skyldes ikke mindst Initiativ fra dansk Side. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa dette, da det ikke hører hjemme under anden Behandling af Lovforslaget, men jeg maa dog have Lov til at sige, at det skyldes ikke mindst Landbrugsministeriet, at dette Arbejde er blevet optaget, og at der er Udsigt til, at det kan føre til et godt Resultat. Jeg mener, Landbrugsministeriet fortjener Anerkendelse og Tak derfor. Det fremgaar ogsaa af Betænkningen, at der i Tyskland allerede er vedtaget en Lov, som træder i Kraft den 1. Maj i Aar, og vi staar da overfor det Tidspunkt, hvor vi kan faa Lurmærket registreret i Tyskland, naar vi ved Gennemførelse af denne Lov skaber Betingelser for, at den gensidige Indrømmelse, der skal til, kan finde Sted.

Det af Ministeren for Handel og Søfart stillede Ændringsforslag er, som jeg allerede har bemærket, tiltraadt af Udvalget. Det indeholder ikke nogen væsentlig Realitet. Det er stillet, kan jeg godt sige, efter Initiativ af Landbrugsministeriet. I det hele maa man lægge Mærke til, at dette Lovforslag vel sorterer under Handelsministeriet, men det hører reelt hjemme under Landbrugsministeriet, idet det handler om et rent landbrugsministerielt Anliggende. Naar det sorterer under Handelsministeriet, er det kun, fordi Registrerings-

og Varemærkeforhold som bekendt sorterer under Handelsministeriet. Men Ændringsforslaget til § 1 er, som sagt, stillet efter Initiativ af Landbrugsministeriet, og Udvalget som Helhed har tiltraadt det.

Endelig er der, som man vil se, stillet et Ændringsforslag af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), som gaar ud paa at indføre en Karenstid: at der, naar Fællesmærket er fortabt, skulde hengaa et vist Tidsrum, som her er sat til 5 Aar, inden man har Lov til at paa-sætte en Vare dette Fællesmærke. Det har været drøftet i Udvalget, da det jo berører det Spørgsmaal, om man overhovedet skal indføre en Karenstid i saadanne Forhold. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig nærmere om Ændringsforslaget, før jeg har hørt det ærede Medlems Begrundelse deraf og hørt Ministerens Svar derpaa.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med det af Ministeren for Handel og Søfart stillede Ændringsforslag.

Johan Knudsen: Det af den højt-ærede Minister for Handel og Søfart stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, betegner ikke alene en Forbedring af Lovforslagets sproglige Affattelse, hvilken Forbedring var stærkt tiltrængt, men det er efter min Mening ogsaa realiter en Forbedring. Saa vidt jeg har kunnet udgranske Meningen med den oprindelige § 1 i Lovforslaget — jeg indrømmer, at Handelsministeriet har givet denne Paragraf en Form, som jeg vanskeligt har kunnet gennemtrænge —, er ifølge den Benyttelsen af Fællesmærker gjort afhængig af, at Brugeren opfylder de almindelige i Varemærkeloven opstillede Betingelser for at kunne anmelde et Varemærke. Denne Betingelse foreligger ikke efter Ændringsforslaget. Den tyske Lov angaaende samme Emne, der nu er vedtaget og træder i Kraft den 1. Maj, stiller heller ikke den Fordring til Brugeren af et Fællesmærke, at vedkommende skal drive en af de i Varemærkeloven omhandlede Næringer. Denne Fordring stilles overhovedet ikke i de Lovforslag, som kan ventes vedtagne omkring i Landene, og den findes heller ikke i de fra den internationale Union for Beskyttelse af industriel Ejendomsret hidrørende Resolutioner. Jeg finder det derfor meget heldigt, at Fordringen heller ikke opstilles i dette Lovforslag. Beskyttelsen for danske Fællesmærker i Udlandet er betinget af Gensidighed, og